

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 30 mei 2008 in zaak nr. 07/45342 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 december 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van _____ (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'medische behandeling' te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 7 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 mei 2008, verzonden op 3 juni 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt op het gemaakte bezwaar met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, worden afgewezen, indien een vreemdeling niet over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) beschikt die overeenkomt met het verblijfsdoel, waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd (hierna: het mvv-vereiste).

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het een vreemdeling betreft voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, afgewezen, indien een vreemdeling niet over een geldige mvv beschikt.

Ingevolge het vierde lid kan de staatssecretaris het eerste lid buiten

toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Volgens onderdeel B1/4.1.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het een vreemdeling betreft voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen. Voor deze vrijstelling dient beoordeeld te worden of de vreemdeling in staat is te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht daar de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag. Omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het land van herkomst of bestendig verblijf betreffen, worden niet betrokken bij de beoordeling.

Volgens onderdeel B8/3.2 kan ingevolge artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 vrijstelling worden verleend van het mvv-vereiste indien de terugkeer van de vreemdeling in verband met de medische noodsituatie zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Onder een medische noodsituatie wordt volgens onderdeel B8/3.1 verstaan de situatie waarbij betrokkene lijdt aan een stoornis, waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vast staat dat het achterwege blijven van behandeling op korte termijn zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke schade. Onder 'op korte termijn' wordt verstaan binnen drie maanden.

2.2. In grief 1 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het onzorgvuldig en in strijd met het door hem gevoerde beleid is, om het advies van het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) van 6 februari 2007, dat mede ten grondslag ligt aan het besluit van 7 november 2007, zonder overleg met de medisch adviseur te interpreteren zoals de staatssecretaris in dat besluit heeft gedaan.

In het BMA-advies is op de vraag of de vreemdeling op basis van de huidige medische inzichten gezien haar klachten kan reizen, geantwoord dat zij niet kan reizen tenzij aan een aantal nader genoemde voorwaarden wordt voldaan. In het besluit van 7 november 2007 is overwogen dat het door het BMA gegeven antwoord inhoudt dat de vreemdeling wel kan reizen, mits aan die voorwaarden wordt voldaan.

De staatssecretaris verwijst ter toelichting op de grief naar het rapport 'Medische advisering in het kader van het vreemdelingenbeleid door BMA' van de Inspectie voor de Gezondheidszorg van juni 2006 (hierna: het rapport Medische advisering), waarin de Inspectie onder meer adviseert dat het aanbeveling verdient om, in die gevallen waarin het niet uitvoeren van het advies ernstige gevolgen kan hebben, in plaats van 'ja, mits...' de formulering 'nee, tenzij...' te gebruiken, zolang geen duidelijke en sluitende procedureafspraken met de uitvoerders van de reisadviezen aan het eind van de vreemdelingenketen zijn gemaakt. De staatssecretaris betoogt dat de formulering 'nee, tenzij...' is gekozen om voor degenen die in het eventueel volgende uitzettraject met dit advies moeten werken, te benadrukken dat niet kan worden uitgezet voordat de reisvoorwaarde is vervuld. De

formulering 'nee, tenzij...' heeft in dit opzicht derhalve dezelfde betekenis als de formulering 'ja, mits...'.

2.2.1. Daargelaten of uit het rapport Medische advisering volgt dat de formulering 'kan niet reizen, tenzij' dezelfde betekenis heeft als de voorheen gebruikte formulering 'kan reizen, mits', is van belang dat het BMA in dit geval, in antwoord op de vraag of de vreemdeling op basis van de huidige medische inzichten en haar klachten kan reizen, heeft gesteld dat de vreemdeling niet kan reizen, tenzij voorafgaand aan de reis is geregeld en gegarandeerd dat een directe fysieke overdracht aan een arts (op het vliegveld) in aansluiting op de reis en vervolgens continuering van de medische behandeling in een medische instelling dan wel door een medische behandeling ter plekke plaatsvindt. Uit het advies kan dan ook niet anders worden afgeleid dan dat, zolang aan voormelde voorwaarden niet wordt voldaan, de vreemdeling door het BMA niet in staat wordt geacht te reizen.

Nu ten tijde van het besluit op het door de vreemdeling gemaakte bezwaar niet was geregeld en gegarandeerd dat bij de verwijdering van de vreemdeling een directe fysieke overdracht aan een arts (op het vliegveld) in aansluiting op de reis en vervolgens continuering van de medische behandeling in een medische instelling dan wel door een medische behandeling ter plekke zal plaatsvinden, heeft de staatssecretaris zich niet op basis van het BMA-advies op het standpunt kunnen stellen dat de vreemdeling in staat wordt geacht te reizen.

De grief faalt.

2.3. In grief 2 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank, door te oordelen dat hij onvoldoende heeft gemotiveerd waarom Georgië moet worden beschouwd als land van herkomst of bestendig verblijf als bedoeld in onderdeel B1/4.1.1 van de Vc 2000, een onjuiste uitleg heeft gegeven aan het besluit van 7 november 2007.

De staatssecretaris betoogt daartoe – voor zover hier van belang – dat in Armenië, uit welk land de vreemdeling afkomstig is en waarvan zij de nationaliteit bezit, geen Nederlandse of consulaire vertegenwoordiging is gevestigd en dat de voor de vreemdeling dichtstbijzijnde diplomatieke vertegenwoordiging zich in Georgië bevindt. Gelet hierop heeft de staatssecretaris ook laten onderzoeken of de medische behandeling van de klachten van de vreemdeling kan plaatsvinden in Georgië. Volgens het BMA-advies van 6 februari 2007 is behandeling van de klachten in Georgië mogelijk. Daarom staan de medische klachten van de vreemdeling er niet aan in de weg om de mvv-aanvraag in Georgië in te dienen en aansluitend de verdere behandeling van die aanvraag in haar land van herkomst, Armenië, af te wachten, aldus de staatssecretaris.

2.3.1. In het besluit van 7 november 2007 wordt – voor zover hier van belang – gesteld dat behandeling van de klachten van de vreemdeling zowel in Armenië als in Georgië mogelijk is, zodat de vreemdeling in staat is de mvv-aanvraag "in het land van herkomst" af te wachten.

Het BMA-advies van 6 februari 2007 vermeldt dat klachten als die van de vreemdeling zowel in Armenië als in Georgië behandeld worden. Dat neemt niet weg dat, zoals in 2.2.1 is overwogen, ten tijde van het besluit op het door de vreemdeling gemaakte bezwaar niet was geregeld en

gegarandeerd dat bij de verwijdering van de vreemdeling een directe fysieke overdracht aan een arts (op het vliegveld) in aansluiting op de reis en vervolgens continuering van de medische behandeling in een medische instelling dan wel door een medische behandeling ter plekke plaatsvindt. De staatssecretaris heeft zich derhalve evenmin op basis van het BMA-advies op het standpunt kunnen stellen dat de medische klachten van de vreemdeling er niet aan in de weg staan om de mvv-aanvraag in Georgië in te dienen en aansluitend de verdere behandeling van die aanvraag in Armenië af te wachten.

De grief faalt.

2.4. In grief 3 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het BMA-advies van 6 februari 2007 onvolledig is nu daarin niet is ingegaan op de stelling van de behandelend psychiater dat een vertrouwde en veilige omgeving noodzakelijk is voor de behandeling van de klachten van de vreemdeling.

De staatssecretaris voert daartoe aan dat voor de beantwoording van de vraag of vrijstelling van het mvv-vereiste moet worden verleend vanwege de mogelijkheid van het op korte termijn ontstaan van een medische noodsituatie, van belang is of de medische behandeling in het land van herkomst beschikbaar is en dat niet hoeft te worden onderzocht of de behandeling binnen eenzelfde periode resultaten zal opleveren die vergelijkbaar zijn met die van een behandeling hier te lande.

2.4.1. In het BMA-advies van 6 februari 2007 wordt vermeld dat de behandelaars verwachten dat langdurige behandeling in een vertrouwde omgeving noodzakelijk is. Daarbij zijn het zich veilig voelen en vertrouwen hebben noodzakelijke voorwaarden voor daadwerkelijke traumaverwerking. Wanneer betrokkene langdurig met stressoren in aanraking blijft komen verwacht de behandelaar verergering van de klachten met gevaar voor suïcide.

De medisch adviseur antwoordt op de vraag of de klachten van de vreemdeling worden behandeld in het land van herkomst of het land waarnaar verwijdering zal plaatsvinden, onder meer dat zij wat betreft de situatie in Armenië geen uitspraak kan doen over de aanwezigheid van de volgens de behandelend psychiater noodzakelijke vertrouwde en veilige omgeving. Wat betreft behandeling van de klachten in Georgië is de medisch adviseur in het geheel niet op dit aspect ingegaan.

Op de vraag of gelet op de huidige medische inzichten het uitblijven van de behandeling zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn, antwoordt de medisch adviseur dat zij dit mogelijk acht, gezien het feit dat bij betrokkene terugkerend ernstig suïcidegevaar is vastgesteld, zeker bij spanning, en dat betrokkene een combinatie van antidepressieve en antipsychotische medicatie gebruikt.

2.4.2. Nu het BMA-advies het oordeel van de behandelaars, dat het zich veilig voelen en vertrouwen hebben noodzakelijke voorwaarden zijn voor daadwerkelijke traumaverwerking, vermeldt zonder dit te weerspreken, moet het ervoor worden gehouden dat dit oordeel door de medisch adviseur wordt gedeeld. De medisch adviseur had daarom, gelet op hetgeen in 2.2.1 is overwogen, dienen te bezien of bij behandeling in Armenië of Georgië aan

deze voorwaarden wordt voldaan. De rechtbank heeft dan ook terecht geoordeeld dat het besluit van 7 november 2007 in zoverre is genomen op basis van een onvolledig advies.

De grief faalt.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.6. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- III. verstaat dat de secretaris van de Raad van State van de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) griffierecht ten bedrage van € 433,00 (zegge: vierhonderddrieëndertig euro) heft.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

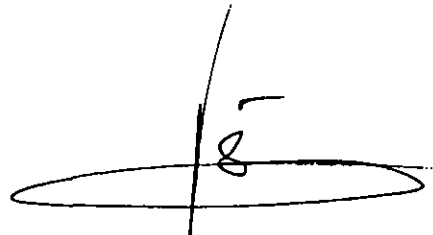
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 januari 2009

210.

Verzonden: 22 januari 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a large, stylized 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: Awb 07/45342

uitspraak: 30 mei 2008

inzake:

geboren op
burger van Armenië,
IND dossiernummer: 0207.04.8038,
eiseres,
gemachtigde: mr. U. Koopmans, advocaat te Haarlem,

tegen:

STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. Buisman, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 17 maart 2005 heeft eiseres een aanvraag gedaan tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) onder de beperking "medische behandeling". Bij beschikking van 6 december 2005 heeft verweerder deze aanvraag niet ingewilligd. Eiseres heeft daartegen op 16 december 2005 een bezwaarschrift ingediend. Bij besluit van 7 november 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 4 december 2007 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 13 mei 2008. Eiseres is daarbij verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

In geschil is de vraag of verweerder zich op juiste gronden op het standpunt heeft gesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 14, eerste lid, Vw 2000.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat eiseres niet in het bezit is van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv). Naar de mening van verweerder komt eiseres niet in aanmerking voor vrijstelling van het mvv-vereiste.

Eiseres heeft het standpunt van verweerder gemotiveerd bestreden.

Artikel 16, eerste lid en onder a, Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 kan worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Artikel 3.71, eerste lid, Vb 2000 bepaalt dat de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw 2000 wordt afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf.

Artikel 17, eerste lid en onder c, Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 wordt niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, indien het betreft de vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

Artikel 17, eerste lid en onder g, Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, indien het betreft de vreemdeling die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie.

Voornoemde categorieën zijn vastgelegd in artikel 3.71, tweede lid, Vb 2000.

Artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000 luidt als volgt; "Onze Minister kan het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard". Dit is de zogenoemde hardheidsclausule.

De rechtbank ziet zich eerst gesteld voor de vraag of verweerder zich op juiste gronden op het standpunt heeft gesteld dat het gelet op de gezondheid van eiseres niet onverantwoord is dat zij reist.

De Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000) vermeldt onder B8.4 "Medisch advies" uitdrukkelijk dat het niet de bedoeling is dat niet-medisch gekwalificeerde ambtenaren van de IND zich een eigenstandig medisch oordeel vormen. Om die reden kan de medisch adviseur van het BMA van de IND worden ingeschakeld. Het advies van de medisch adviseur moet als een deskundigenrapport worden gewaardeerd. Als het advies van de medisch adviseur op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze volledige informatie verschaft, onder aanduiding van de bronnen waaraan deze is ontleend, moeten er concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid van deze informatie. Als dergelijke

concrete aanknopingspunten ontbreken, wordt bij de besluitvorming op de verblijfsaanvraag uitgegaan van de juistheid van het advies.

In de bestreden beschikking heeft verweerder opgenomen: "Blijkens het advies van het BMA van 6 februari 2007 wordt betrokkene in staat geacht om te reizen met gangbare vervoermiddelen als boot, trein, bus, auto en vliegtuig". Namens eiseres wordt in beroep terecht opgemerkt dat het door verweerder genoemde medisch advies een dergelijke passage niet bevat. De vraag (5b.) naar de voertuigen waarmee eiseres zou kunnen reizen, indien zij dat op basis van huidige medische inzichten zou kunnen, is niet inhoudelijk beantwoord. Het antwoord luidt "Zie 5a". Bij de beantwoording van vraag 5a wordt geen melding gemaakt van voertuigen waarmee eiseres zou kunnen reizen. Onder 5a wordt gevraagd "Kan betrokkene op basis van de huidige medische inzichten gezien diens klachten reizen?". Het antwoord op die vraag begint nadrukkelijk met "Nee betrokkene kan niet reizen...". De zin gaat dan door met "tenzij er voorafgaand aan de reis geregeld en gegarandeerd wordt...."

In het verweerschrift en ter zitting is namens verweerder gesteld dat "nee, tenzij" dezelfde betekenis heeft als "ja, mits". De rechtbank acht het onzorgvuldig en in strijd met verweerders beleid zoals hiervoor weergegeven dat verweerder het advies op deze wijze interpreteert zonder dit eerst aan de medisch adviseur voor te leggen. De beslisambtenaar is een niet-medisch gekwalificeerde ambtenaar. Door zonder overleg met de medisch adviseur deze taalkundige uitleg toe te passen op het advies van de medisch adviseur bestaat het risico dat de niet-medisch gekwalificeerde ambtenaar een onjuiste interpretatie geeft aan het rapport. Dat staat op gespannen voet met het grote gewicht dat volgens verweerders beleid aan dit soort adviezen moet worden toegekend.

In dit geval is door dezelfde medisch adviseur tweemaal een advies gegeven over eiseres. In het advies van 1 augustus 2005 koos de adviseur voor de bewoordingen "Ja. Betrokkene kan wel reizen." om vervolgens op te sommen met welke middelen van vervoer dat mogelijk zou zijn. In het advies van 6 februari 2007 koos deze adviseur voor de formulering "Nee betrokkene kan niet reizen.." en wordt de vraag naar middelen van vervoer niet inhoudelijk beantwoord. Nu dezelfde deskundige aanleiding ziet om voor andere beantwoording van de vragen te kiezen, geeft dat naar het oordeel van de rechtbank in het onderhavige geval temeer aanleiding om te oordelen dat verweerder niet zonder nadere vragen aan de medisch adviseur tot de overwegingen in de beschikking op bezwaar kon komen. De gekozen formulering kan ook een bewuste keuze van de medisch adviseur zijn, in welk geval daar betekenis aan moet worden gehecht.

Het voorgaande is voor de rechtbank aanleiding om te oordelen dat het beroep gegrond moet worden verklaard. Naar het oordeel van de rechtbank kleven er echter meer gebreken aan de bestreden beschikking en om proceseconomische redenen zal de rechtbank ook die punten bespreken.

Het advies van de medisch adviseur van 6 februari 2007 is geschreven naar aanleiding van het verzoek daartoe van verweerder van 25 augustus 2006. Blijkens de in die brief opgenomen vragen aan de medisch adviseur richt verweerder zich dan op behandeling van de medische klachten van eiseres in Georgië. Dat is het enige land waarover verweerder vragen stelt en verweerder verwoordt dat als volgt: *3a. Worden dergelijke klachten behandeld in het land waar betrokkene wordt geacht de mvv-procedure af te wachten, te weten Georgië?*

Eiseres merkt in beroep terecht op dat het hier om de toets aan artikel 17, eerste lid, onder c Vw 2000 gaat. Verweerder licht die bepaling in de eigen Vc 2000 toe als "Voor deze

vrijstelling dient beoordeeld te worden of de vreemdeling in staat is te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht daar de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag.” Verweerder stelt echter nergens dat Georgië in dit geval als land van herkomst of bestendig verblijf kan worden aangemerkt.

Ter zitting is de gemachtigde van verweerder gevraagd toe te lichten waarom Georgië op deze manier in beeld is gekomen als land voor de medische behandeling. Daarop werd opgemerkt dat andere Armenen in staat zijn om toegang te krijgen tot Georgië voor het indienen van een mvv-aanvraag en dat niet valt in te zien waarom eiseres dat niet zou kunnen. Op grond waarvan zou moeten worden aangenomen dat eiseres ook toegang tot Georgië kan krijgen om aldaar een medische behandeling te ondergaan kon namens verweerder niet worden toegelicht. Verweerder stelde zich op het standpunt dat indien eiseres voor de medische behandeling niet wordt toegelaten in Georgië, zij in ieder geval de mvv in Georgië kan aanvragen en voor de medische behandeling terug zou kunnen reizen naar Armenië.

Als dit het standpunt van verweerder is, acht de rechtbank het onjuist en onzorgvuldig dat op 6 februari 2007 door verweerder uitdrukkelijk alleen medisch advies is gevraagd met betrekking tot Georgië. De rechtbank kan deze stellingen overigens moeilijk verenigen met de inhoud van de bestreden beschikking. In die beschikking wordt bij herhaling genoemd dat “behandeling van betrokkene zowel in Armenië als in Georgië mogelijk is.” Dat behandeling in Georgië mogelijk is, in de zin dat er behandel­faciliteiten aanwezig zijn, maakt echter nog niet dat in redelijkheid daarmee ook kan worden aangenomen dat eiseres voor medische behandeling toegelaten zal worden tot dat land. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd, op grond waarvan Georgië op grond van verweerders eigen beleid zou moeten worden beschouwd als land van herkomst of bestendig verblijf in het kader van een medische behandeling.

Tot slot is de rechtbank van oordeel dat eiseres terecht stelt dat verweerder een beslissing heeft genomen op grond van een advies dat op een voor de beslissing cruciaal onderdeel – de al dan niet aanwezige en al dan niet noodzakelijke vertrouwde en veilige omgeving – geen informatie geeft.

De medisch adviseur merkt daarover op: “*Over de aanwezigheid van de volgens de behandelend psychiater noodzakelijke vertrouwde en veilige omgeving kan ik geen uitspraak doen.*” De medische adviseur geeft niet aan of hetgeen de behandelend psychiater stelt – dat een vertrouwde en veilige omgeving noodzakelijk is – wel of niet juist is. Indien de behandelend psychiater op zich terecht zou opmerken dat een dergelijke vertrouwde en veilige omgeving noodzakelijk is, kan verweerder niet zonder deugdelijke medische advisering op dat punt concluderen “*Immers, zoals hiervoor is overwogen staat vast dat behandeling van de klachten van betrokkene zowel in Armenië als in Georgië mogelijk is. De voor betrokkene relevante medicatie c.q. equivalenten zijn verkrijgbaar.*” Op basis van hetgeen de behandelend psychiater schrijft kan zonder nader onderzoek door een medisch gekwalificeerd ambtenaar niet worden geconcludeerd dat de enkele aanwezigheid van relevante medicatie al maakt dat behandeling van de klachten van eiseres mogelijk is, althans dat die enkele aanwezigheid maakt dat een medische nood­situatie zich niet op korte termijn zal voordoen.

Naar het oordeel van de rechtbank gaat het hier niet om een asiel gerelateerd aspect dat in deze procedure buiten beschouwing kan blijven, maar om een medisch aspect van belang. Het gaat niet om de aan of afwezigheid van oorlogshandelingen, of vervolging van bevolkingsgroepen in het land van herkomst. Het gaat om de eisen waaraan de therapieomgeving moet voldoen, wil de therapieomgeving het mogelijk kunnen maken een

therapeutisch behandelcontact aan te gaan. Als aan die therapieomgeving het belang toekomt zoals de behandelend psychiater dat omschrijft, dan is de aan of afwezigheid van die therapieomgeving van belang voor het zorgvuldig nemen van een beslissing op het bezwaar van eiseres. Verweerder heeft dat ten onrechte niet laten onderzoeken door de medisch adviseur en heeft de beschikking genomen op basis van een onvolledig advies.

De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren. Het bestreden besluit is in strijd met artikel 3:2 en 7:12, eerste lid, Awb.

De rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen.

De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die eiseres heeft gemaakt en de Staat der Nederlanden als rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. Omdat aan eiseres een toevoeging is verleend wordt dit bedrag op grond van artikel 8:75, tweede lid, Awb betaald aan de griffier. De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:74, eerste lid, Awb de Staat der Nederlanden aanwijzen als rechtspersoon die het betaalde griffierecht vergoedt.

Beslissing

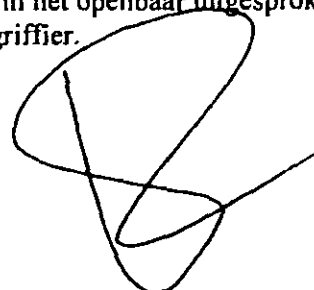
De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt de Staat der Nederlanden op € 644,- te betalen aan de griffier van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen;
- draagt de Staat der Nederlanden op € 143,- te betalen aan eiseres als vergoeding voor het betaalde griffierecht.

*Tegen deze uitspraak kunnen partijen **binnen vier weken** na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.*

Deze uitspraak is gedaan door mr. T.M.L. Veen, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 30 mei 2008 in tegenwoordigheid van mr. M. Buikema als griffier.

Afschrift verzonden: - 3 JUN 2008

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
01 JUL 2008	
ZAAK NR.	
AAN:	
BEHANDELD DOOR:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A. Wildeboer
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Assen
van 30 mei 2008
met kenmerk 07/45342

Inzake:

met IND-kenmerk 0207.04.8038
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. U. Koopmans
advocaat te Haarlem

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. A. Wildboer
038-888 6501

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Assen van 30 mei 2008, verzonden op 4 juni 2008, met kenmerk Awb 07/45342 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 7 november 2007 *gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaar en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.*

2 Achtergronden

- 2.1 Op 17 maart 2005 heeft verweerster een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 Vw, onder beperking "medische behandeling".
- 2.2 Bij besluit van 6 december 2005 heeft de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Op 16 december 2005 heeft verweerster tegen deze afwijzing bezwaar gemaakt.
- 2.4 Bij besluit van 7 november 2007 heeft de Staatssecretaris het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
- 2.5 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerster ingestelde beroep *gegrond verklaard.*

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3, derde alinea van de bestreden uitspraak:

(...) De rechtbank acht het onzorgvuldig en in strijd met verweerders beleid zoals hiervoor weergegeven dat verweerder het advies op deze wijze interpreteert zonder dit eerst aan de medisch adviseur voor te leggen. (...) Door zonder overleg met de medisch adviseur deze taalkundige uitleg toe te passen op het advies van de medisch adviseur bestaat het risico dat de niet-medisch gekwalificeerde ambtenaar een onjuiste interpretatie geeft aan het rapport. Dat staat op gespannen voet met het grote gewicht dat volgens verweerders beleid aan dit soort adviezen moet worden toegekend. (...) Nu dezelfde deskundige aanleiding ziet om voor andere bewoordingen te kiezen, geeft dat naar het oordeel van de rechtbank in het onderhavige geval temeer aanleiding om te oordelen dat verweerder niet zonder nadere vragen aan de medische adviseur tot de overwegingen in de beschikking op bezwaar kon komen. De gekozen formulering kan ook een bewuste keuze van de medisch adviseur zijn, in welk geval daar betekenis aan moet worden gehecht."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3, laatste alinea, doorlopend op pagina 4, eerste en tweede alinea van de bestreden uitspraak:

"(.....)

Verweerder stelt echter nergens dat Georgië in dit geval als land van herkomst of bestendig verblijf kan worden aangemerkt

(...). Daarop werd opgemerkt dat andere Armenen in staat zijn om toegang te krijgen tot Georgië voor het indienen van een mvv-aanvraag en dat niet valt in te zien waarom eiseres dat niet zou kunnen. Op grond waarvan zou moeten worden aangenomen dat eiseres ook toegang tot Georgië kan krijgen om aldaar een medische behandeling te ondergaan kon namens verweerder niet worden toegelicht. Verweerder stelde zich op het standpunt dat indien eiseres voor een medische behandeling niet wordt toegelaten in Georgië, zij in ieder geval de mvv in Georgië kan aanvragen en voor de medische behandeling terug zou kunnen reizen naar Armenië. Als dit het standpunt van verweerder is, acht de rechtbank het onjuist en onzorgvuldig dat op 6 februari 2007 door verweerder uiddrukkelijk alleen medisch advies is gevraagd met betrekking tot Georgië. De rechtbank kan deze stellingen overigens moeilijk verenigen met de inhoud van de bestreden beschikking. In die beschikking wordt bij herhaling genoemd dat "behandeling van betrokkene zowel in Armenië als Georgië mogelijk is." Dat behandeling in Georgië mogelijk is, in de zin dat er behandelingsfaciliteiten aanwezig zijn, maakt echter nog niet dat in redelijkheid daarmee ook kan worden aangenomen dat eiseres voor medische behandeling toegelaten zal worden tot dat land. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd op grond waarvan Georgië op grond van verweerder eigen beleid zou moeten worden beschouwd als land van herkomst of bestendig verblijf in het kader van een medische behandeling."

Grief 3

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 4, laatste alinea, doorlopend op pagina 5, eerste alinea, van de bestreden uitspraak:

"Tot slot is de rechtbank van oordeel dat eiseres terecht stelt dat verweerder een beslissing heeft genomen op grond van een advies dat op een voor de beslissing cruciaal onderdeel - de al dan niet aanwezige en al dan niet noodzakelijk vertrouwde en veilige omgeving - geen informatie geeft.

(...) De medisch adviseur geeft niet aan of hetgeen de behandelend psychiater stelt - dat een vertrouwde en veilige omgeving noodzakelijk is - wel of niet juist is. Indien de behandelend psychiater op zich terecht zou opmerken dat een dergelijke vertrouwde en veilige omgeving noodzakelijk is, kan verweerder niet zonder deugdelijke medische advisering op dat punt concluderen "Immers, zoals hiervoor is overwogen staat vast dat behandeling van de klachten van betrokkene zowel in Armenië als in Georgië mogelijk is. De voor betrokkene relevante medicatie c.q. equivalenten zijn verkrijgbaar." Op basis van hetgeen de behandelend psychiater schrijft kan zonder nader onderzoek door een medisch gekwalificeerd ambtenaar niet worden geconcludeerd dat de enkele aanwezigheid van relevante medicatie al maakt dat behandeling van de klachten van eiseres mogelijk is, althans dat die enkele aanwezigheid maakt dat een medische noodsituatie zich niet op korte termijn zal voordoen. Naar het oordeel van de rechtbank gaat het hier niet om een asielgerelateerd aspect dat in deze procedure buiten beschouwing kan blijven, maar om een medisch aspect van belang. Het gaat niet om de aan of afwezigheid van oorlogshandelingen, of vervolging van bevolkingsgroepen in het land van herkomst. Het gaat om de eisen waaraan de

therapieomgeving moet voldoen, wil de therapieomgeving het mogelijk kunnen maken een therapeutisch behandelcontact aan te gaan. Als aan die therapieomgeving het belang toekomt zoals de behandelend psychiater dat omschrijft, dan is de aan of afwezigheid van die therapieomgeving van belang voor het zorgvuldig nemen van een beslissing op het bezwaar van eiseres. Verweerder heeft dat ten onrechte niet laten onderzoeken door de medisch adviseur en heeft de beschikking genomen op basis van een onvolledig advies."

- 3.4 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen op pagina 3, vierde alinea, alsmede pagina 5, tweede tot en met vierde alinea. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1 De Staatsecretaris heeft de bestreden beschikking op het bezwaar van (thans) verweerster mede doen steunen op het advies van Bureau Medische Advisering (hierna: BMA) van 6 februari 2007.
- 4.2 In dat advies, voor zover thans relevant, heeft de medisch adviseur, op de vraag of betrokkene op basis van de huidige medische inzichten gezien diens klachten kan reizen, geantwoord:

"Nee, betrokkene kan niet reizen tenzij er voorafgaande aan de reis geregeld en gegarandeerd wordt dat een directe fysieke overdracht aan een arts (op het vliegveld) in aansluiting op de reis en vervolgens continuering van de medische behandeling in een medische instelling cq bij een behandelaar ter plekke plaatsvindt. Verder is tijdens het reizen deskundige begeleiding, door een arts of een sociaal psychiatrisch verpleegkundige noodzakelijk, die tijdens de reis de benodigde medicatie kan vertrekken."

- 4.3 Ten aanzien van de vraag met welk(e) voertuig(en) gereisd kan worden en weke medische voorzieningen voor, tijdens of direct na de reis dienen te worden gerealiseerd, verwijst de adviseur naar het hiervoor weergegeven antwoord.
- 4.4 Vooropgesteld dient te worden dat een advies van BMA volgens vaste jurisprudentie een deskundigenadvies aan de Staatsecretaris is ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag de Staatsecretaris bij de beoordeling van aanvragen in beginsel van dat advies uitgaan.

Vgl: AbRS 2 november 2005, nr. 200505188/1, J

- 4.5 In dit verband wijst de Staatsecretaris ook op het rapport "Medische advisering in het kader van het vreemdelingenbeleid door BMA" van de Inspectie voor de Gezondheidszorg uit juni 2006¹. Hierin adviseert de Inspectie in paragraaf 2.2. van dat rapport aan BMA ondermeer:

¹ Het volledige rapport is te vinden op www.minvws.nl

"Duidelijke en sluitende procedureafspraken met de ketenpartners. Zolang zulke afspraken niet gemaakt zijn met de uitvoerders van de reisadviezen aan het eind van de vreemdelingenketen, verdient het aanbeveling om in die gevallen, waarin het niet uitvoeren van het advies ernstige gevolgen kan hebben in plaats van "ja, mits" de formulering "nee, tenzij" te gebruiken."

- 4.6 Deze formulering wordt thans door BMA gebezigd in de gevallen waarin direct in aansluiting op de reis een fysieke overdracht van een vreemdeling aan een medische instelling of een arts noodzakelijk wordt geacht ter continuering van de medische behandeling, en in de gevallen waarin is geadviseerd dat een medische beoordeling direct vóór de reis noodzakelijk is (fit-to-fly). Het eerstgenoemde geval is hier aan de orde.

De, ook hier gebruikte, formulering "nee, tenzij" is derhalve gekozen om te benadrukken aan de ketenpartners, die in het eventueel volgende uitzettraject met dit advies moeten werken, dat niet kan worden uitgezet voordat de reisvoorwaarde is vervuld. De formulering "nee, tenzij" heeft in dit opzicht dezelfde betekenis als de formulering "ja, mits".

- 4.7 In aanmerking genomen dat het onderhavige advies van BMA, anders dan het eerdere advies van 1 augustus 2005, dateert van ná het rapport van de Inspectie voor de Gezondheidszorg, bestaat er deswege geen grond voor het oordeel dat de Staatsecretaris het advies van BMA van 6 februari 2007 op onzorgvuldige wijze, althans ondeskundige wijze zou hebben geïnterpreteerd. De door de Staatsecretaris in de bestreden beschikking van 7 november 2007 verwoorde conclusie is met in achtneming van het, door de rechtbank op pagina 2, laatste alinea weergegeven, vigerende beleid en in overeenstemming met het advies van BMA, getrokken.
- 4.8 Gelet op de aanbeveling, zoals verwoord in het rapport van de Inspectie voor de Gezondheid, welke door BMA in dezen is overgenomen, bestaat er mitsdien evenmin grond voor het oordeel dat de Staatsecretaris nadere vragen aan die adviseur diende te stellen omtrent de interpretatie van zijn antwoord onder 5a van het advies.
- 4.9 Dit alles heeft de rechtbank in de aangevallen overweging miskend.

Ad grief 2

- 4.10 Ingevolge artikel 1, aanhef en onder h van de Vreemdelingenwet (hierna Vw), dient een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) bij een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het land van herkomst, het land van bestendig verblijf of, bij gebreke daarvan, het dichtstbijzijnde land waar wel een vertegenwoordiging is gevestigd, door de vreemdeling in persoon aangevraagd.
- 4.11 Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier als bedoeld in artikel 14 Vw niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het betreft de vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.
- 4.12 Ter toelichting op dat artikel is in paragraaf B1/4.1.1 van de Vreemdelingencirculaire (hierna: Vc) bepaald dat voor deze vrijstelling beoordeeld dient te worden of de vreemdeling in staat is te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht daar

de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag. Omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het land van herkomst of bestendig verblijf betreffen, worden niet betrokken bij de beoordeling. Hierbij wordt aangesloten bij paragraaf BB/4.4 Vc. Voor de procedurele aspecten wordt in dit kader verwezen naar hoofdstuk BB/4 Vc.

- 4.13 Ingevolge artikel 3.71, eerste lid van het Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 Vw afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. In het vierde lid is bepaald dat de Minister (lees: Staatssecretaris van Justitie, *roevoeging AWT*) het eerste lid buiten toepassing kan laten, zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.
- 4.14 In aanmerking genomen dat verweerster de Armeense nationaliteit heeft en afkomstig is uit Armenië, terwijl er zich in Armenië geen Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging bevindt, heeft de Staatssecretaris bij de beoordeling van het bezwaar op 25 augustus 2006 een (aanvullend) advies van BMA ten aanzien van Georgië gevraagd. Dit, nu zich in dat land voor verweerster de dichtstbijzijnde diplomatieke vertegenwoordiging bevindt².
- 4.15 In het advies van 6 februari 2007 heeft BMA advies uitgebracht zowel ten aanzien van Armenië als ten aanzien van Georgië. De Staatssecretaris heeft dat advies ten aanzien van beide landen integraal betrokken bij zijn beslissing op het bezwaar van 7 november 2007.
- 4.16 Waar de rechtbank in de aangevallen overweging stelt dat in het bestreden besluit van 7 november 2007 is geoordeeld dat Georgië voor verweerster aangemerkt dient te worden als land van bestendig verblijf, berust deze overweging op een onjuiste lezing van dat besluit. Ook het verhandelde ter zitting geeft geen aanleiding dat oordeel. De Staatssecretaris wijst hiertoe op het volgende.
- 4.17 In de bestreden beschikking op pagina 3, tweede alinea, is opgemerkt dat uit het advies van BMA blijkt dat verweerster in staat wordt geacht om te reizen. Voorts is behandeling zowel in Armenië als in Georgië mogelijk. Verweerster, zo wordt uiteindelijk geconcludeerd, is gelet hierop in staat de mvv-aanvraag in haar land van herkomst (lees: Armenië, *roevoeging AWT*) af te wachten. Mitsdien is geen sprake van een omstandigheid dat het voor verweerster, gelet op haar gezondheidssituatie, niet verantwoord is om te reizen. Derhalve kan zij geen geslaagd beroep doen op artikel 17, eerste lid aanhef en onder c Vw.
- 4.18 Daarnaast heeft de Staatssecretaris op diezelfde pagina geoordeeld dat evenmin sprake is van een onbillijkheid van overwegende aard, zoals bedoeld in artikel 3.71, vierde lid Vb. Hiertoe is allereerst opgemerkt dat uit het BMA-advies van 6 februari 2007 blijkt dat er voor verweerster geen medische noodsituatie op korte termijn zal ontstaan, mits er behandeling voor haar aanwezig is.
- 4.19 In dit verband verwijst de Staatssecretaris naar het beleid in paragraaf BB/3.2 Vc ter nadere invulling van het begrip "medische noodsituatie".

² Zie ook www.minbuza.nl

"De medische noodsituatie ligt in het verlengde van de aanvraag in verband met medische behandeling en hoeft derhalve niet separaat te worden aangevraagd indien in de oorspronkelijke aanvraag verblijf wegens medische redenen werd gevraagd.

Om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning in verband met deze uitzonderingsbepaling dient betrokkene zich in Nederland te bevinden en dient sprake te zijn van de situatie dat:

- stopzetting van de medische behandeling een medische noodsituatie zal doen ontstaan; en
- de medische behandeling van de betreffende medische klachten niet kan plaatsvinden in het land van herkomst *of ander land waarheen betrokkene zich kan verwijderen (cursivering AWD)*; en
- de medische behandeling ter voorkoming van het ontstaan van deze noodsituatie naar verwachting langer dan één jaar zal duren.

(.....)

Indien het gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling niet verantwoord is om te reizen, wordt de aanvraag ingevolge artikel 17, eerste lid, onder c. Vw niet afgewezen wegens het ontbreken van een mvv.

In de overige gevallen kan ingevolge artikel 3.71, vierde lid, Vb vrijstelling worden verleend van het mvv-vereiste indien de terugkeer van de vreemdeling in verband met de medische noodsituatie zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard."

4.20 In aanmerking genomen dat verweerster haar mvv dient aan te vragen in Georgië, heeft de Staatsecretaris, gelet op voornoemd beleidskader en met name de gecursiveerde passage bij het tweede gedachtestreepje, tevens laten onderzoeken of de medische behandeling van de verweersters medische klachten eveneens kan plaatsvinden in Georgië. Gelezen het advies van BMA van 6 februari 2007 is ook behandeling van de klachten in Georgië aanwezig. Mitsdien, gelijk de (gemachtigde van de) Staatsecretaris ter zitting heeft betoogd, staan de medische klachten van verweerster niet in de weg om de mvv-aanvraag in te Georgië in te dienen, zodat die omstandigheid geen onbillijkheid van overwegend aard als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid Vb, genereert. Aansluitend kan zij, gelijk hiervoor onder 4.17 is aangegeven, de verdere behandeling van die mvv-aanvraag afwachten in haar land van herkomst, Armenië.

4.21 Aldus heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat met de adviesaanvraag ten aanzien van Georgië is beoogd te toetsen aan het bepaalde in artikel 17, eerste lid, onder c Vw. Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat de Staatssecretaris onvoldoende heeft gemotiveerd, op grond waarvan Georgië op grond van het beleid, als bedoeld in paragraaf B1/4.1.1 Vc, zou moeten worden beschouwd als land van herkomst of bestendig verblijf in het kader van een medische behandeling.

Ad grief 3

4.22 In het advies van BMA van 6 februari 2007 is aangegeven dat de klachten van verweerster als volgt kunnen worden behandeld:

"In Armenië zijn diverse psychiaters beschikbaar onder andere in City psychiatric hospital en psychiatric medical center en Medical center Erebuni in Jerevan. De door betrokkene gebruikte medicatie en equivalenten daarvan zijn beschikbaar. Over de aanwezigheid van de

volgens de behandeld psychiater noodzakelijke vertrouwde en veilige omgeving kan ik geen uitspraak doen. Maagklachten kunnen behandeld worden."

- 4.23 In aanmerking genomen dat BMA de aard van de klachten (zie onder 1b van het advies) bij de beantwoording van voorstaande heeft betrokken, verwijst de Staatssecretaris nogmaals naar de uitspraak van uw Afdeling van 24 maart 2006, onder 2.3.1 (200507019/1, productie 2) alsmede de uitspraak van 14 maart 2007, onder 2.4 (200607802/1, www.rechtspraak.nl, LJN: BA1214).

"2.4. (...) Voor de beantwoording van die vraag is van belang of medische behandeling in het land van herkomst beschikbaar is. Daarbij hoeft niet te worden onderzocht of een dergelijke behandeling op korte termijn tot het gewenste resultaat zal leiden. Nu uit de voornoemde adviezen volgt dat behandeling in het land van herkomst mogelijk is en dat de vreemdeling sub 2 onder voorwaarden in staat wordt geacht te reizen, heeft de minister met recht kunnen overwegen dat een medische noodsituatie bij terugkeer niet hoeft op te treden. De omstandigheid dat de vreemdeling reeds enkele jaren in het land van herkomst wegens de aanwezige "triggers" zonder resultaat psychiatrisch is behandeld, doet hier niet aan af.

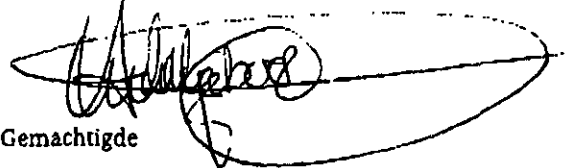
Daarnaast geldt, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 24 maart 2006 in zaak no. 200507019/1; ter voorlichting van partijen aangehecht), dat de minister op gezag van het BMA mag aannemen dat voor de behandeling van pss de aard van het daaraan ten grondslag liggende trauma niet van belang is."

- 4.24 Mede gelet op die uitspraken heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat het advies van het BMA onvolledig is. Immers, voor de beantwoording van de vraag of vrijstelling van het mvv-vereiste moet worden verleend vanwege de mogelijkheid van het op korte termijn ontstaan van een medische noodsituatie is - zoals uw Afdeling in hiervoor geciteerde uitspraak van 14 maart 2007 heeft overwogen - van belang of de medische behandeling in het land van herkomst beschikbaar is. Gelet op de hiervoor geciteerde passage uit het advies van BMA, kan die vraag ten aanzien van verweerder bevestigend worden beantwoord. Niet hoeft onderzocht te worden of een dergelijke behandeling binnen eenzelfde periode vergelijkbare resultaten zal opleveren als een behandeling hier te lande. Temeer nu, gelijk in de bestreden beschikking van 7 november 2007 is opgemerkt, "een vertrouwde en veilige omgeving" een subjectief begrip betreft en verweerder op geen enkele wijze onderbouwd heeft aangetoond dat zij deze in Armenië moet ontberen, bestaat er geen grond voor het oordeel van de rechtbank dat BMA hieromtrent een (nader) advies had moeten uitbrengen. Evenmin bestaat er grond voor de conclusie dat de bestreden beschikking van 7 november 2007 op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot **gegrondverklaring** van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 7 november 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 1 juli 2008

Gemachtigde

Mr. A. Wildeboer, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6501
telefax 038 460 9152*